

RECORDS I VIVÈNCIES INOBLIDABLES SOTA EL MATEIX SOSTRE

Adrià Batet Peña

És difícil començar un text d'aquesta importància i centrar-me en algun tema en concret, ja que el pas per l'Institut van ser 6 anys de la meua vida molt importants d'on en puc treure centenars d'anècdotes i reflexions.

Aquesta etapa ha marcat la meua situació actual com a persona, perquè és allí on vaig començar a créixer i a madurar durant l'adolescència.

L'exigència, l'organització i la metodologia que et demanaven a l'Institut (i que a casa gràcies a la meua mare es mantenien) ha marcat molt la meua manera de fer actualment, i m'ha ajudat a poder tirar endavant amb els mateixos principis tant en la vida laboral com en la d'estudiant.

Un dels bons records que em queda són aquells professors que a 4rt d'ESO em van motivar a no deixar l'educació d'àmbit més científic, la qual cosa actualment m'ha servit molt per tenir una base sòlida en la part racional de la vida. Tal com he dit, l'Institut va marcar molt la meua situació d'ara com a persona, però no tant la laboral. Pel fet de ser bastant dubitatiu en temes de futur, vaig decidir estudiar la branca tecnològica al Batxillerat, però en acabar l'Institut em vaig decantar pel disseny.

El fet de no haver triat la branca artística em va ajudar a tenir un punt de vista diferent en aquest àmbit, tot i que els coneixements base els vaig haver d'aprendre de manera autodidacta.

Després de fer disseny gràfic, vaig començar disseny industrial i, en aquests cas, la base tècnica apresada al Batxillerat (gràcies a la molt bona docència en l'àmbit de matemàtiques, dibuix tècnic i les modalitats d'aquesta branca) em va servir de molt.

També m'emporto a la memòria el fet que alguns professors s'interessessin per tu com a persona i et motivessin a seguir amb les teves aficions (en el meu cas, la pintura) amb un tracte directe i familiar. Aquesta proximitat d'alguns professors era el que feia donar un valor afegit a l'Institut.

A banda de l'educació acadèmica, el vicle es va fortificar amb totes les amistats que vaig fer i que avui en dia mantinc, les quals m'han ajudat a créixer.

També les activitats extraescolars de tarda que hi realitzàvem, concretament futbol sala, entitat que vam fundar uns quants nois quan fèiem 2n d'ESO amb iniciativa completament pròpia, sense l'ajuda de cap departament (a excepció del director, que ens va cedir el camp els dissabtes).

Des de 2n d'ESO fins a 1r de Batxillerat vaig ser el delegat de la classe, fet que em vinculava encara més amb la institució. A més, vaig poder-me guanyar un dels primers sous entrenant l'equip de futbol sala quan feia 4rt d'ESO.

Altres moments que m'han marcat han estat el concurs de paelles que vam guanyar durant la Setmana Cultural quan fèiem 2n d'ESO; també quan ens van deixar pintar el pati un any després durant aquelles mateixes jornades; el curs de monitor que ens va pagar el Departament d'Educació Física a la Laboral i molts altres.

Les classes de 3r i 4rt d'ESO van ser inoblidables, amb moltes anècdotes i bons records (tot i que alguns també negatius). Sobretot l'últim any de l'ESO, que vam tenir un gran tutor. També recordaré sempre els petits detalls que em regalaven com a delegat pel meu aniversari una part de la classe.

També les esquidades, les excursions i el preciós viatge a Itàlia de finals d'ESO.

Quan vaig començar el Batxillerat tot va canviar, ja que em vaig distanciar amb algunes amistats, però en vaig fer de noves, algunes de les quals m'han marcat molt. També van ser dos preciosos anys.

Ho sento si he fet difícil la llegibilitat, o si hi ha alguna falta d'ortografia, ja que (sempre la típica excusa) puc dir que sóc més de números que de lletres. Espero que aquest text que comparteixo ara en un futur em pugui fer recordar instants de la vida oblidats, instants que van valer i que mereixen molt ser recordats.

*Mural pintat per
Adrià Batet a les
parets del pati de
l'Institut. (Arxiu del
centre)*